

full DOMINICAL

PARAULA I VIDA

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Contemplatius enmig nostre

Els contemplatius viuen entre nosaltres. Pel seu estil de vida els veiem molt poc. Han fet una opció pel silenci i la

pregària en el seu lliurament a Déu. La vida dels contemplatius i les contemplatives, és a dir, la dels monjos i les

monges de clausura, suscita sorpresa i curiositat en el nostre ambient social, tan fortament marcat per la secularització. Quin sentit té aquesta vida? Quan estem celebrant el cinquè centenari del naixement de santa Teresa de Jesús, podem afirmar que la vida d'aquestes persones ens recorda la primàcia que hauria de tenir Déu en la vida de cadascun de nosaltres.

Julien Green, un novel·lista cristià, ja fa anys es preguntava: «Quantes persones hi ha entre nosaltres que hagin experimentat el sentiment de la presència de Déu?» A l'home d'avui, immers en el neguit i el soroll, amb prou feines li queda temps per tastar el gust saborosíssim de la pregària i de la presència de Déu en la seva vida. Tanmateix, hi ha homes i dones que se senten cridats a dedicar tota la seva vida a la pregària, al treball i a la vida de comunitat en el si d'un monestir contemplatiu. Són persones que han pres aquesta decisió per tota la vida i són molt felices.

En aquest temps nostre d'escassetat de vocacions per al sacerdoci i la vida religiosa activa o apostòlica, és ben significatiu que no manquen les peticions d'ingrés en la vida dels monestirs. Són joves que estimen la vida, són solidaris amb els germans i estan compromesos en la transformació del món. La seva vida contemplativa en

un monestir no és de cap manera una evasió del món, un desentendre's de la societat. La vida contemplativa és expressió de l'amor a Déu i no es pot estimar autènticament Déu sense estimar la humanitat.

La vida contemplativa realitza plenament les persones que han rebut aquesta vocació, perquè Déu omple meravellosament tots els nostres anhels. Heu visitat mai una comunitat contemplativa? És una bona experiència, que interpel·la i suscita moltes preguntes com aquestes: Quin valor donem a Déu en la nostra vida? Quina relació creiem que existeix entre Déu i la creació, entre Déu i la vida? Quin valor donem a la pregària i al silenci en la nostra vida personal i familiar?

Els contemplatius i les contemplatives són molt necessaris per a l'Església i per a la societat. Encara que sembla una paradoxa, aquestes persones que han deixat el món són molt solidàries i estan molt a prop de les necessitats eclesials i de les inquietuds, les tristeses i els sofriments del homes i les dones, els seus germans. Són persones que viuen amb els ulls posats en Jesucrist i amb el cor obert a les necessitats dels germans. Ens porten a tots en la seva pregària i en la seva impetració davant de Déu. Aquest diumenge dedicat a la Santíssima Trinitat, l'Església ens proposa recordar aquestes persones que pregunten i ens mostren la primàcia que Déu ha de tenir en la vida de tots els cristians.

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Paraules viscudes que eduquen

En una jornada sobre repensar el sentit de l'educació a partir d'algunes paraules clau, s'afirmà en una intervenció: «Si preguntéssim als nois i les noies per què vénen a la escola, què ens respondrien? Les respostes, diverses, dependrien del captament de cadascú, dels interessos, de l'entorn, de la incidència dels múltiples mitjans de comunicació... Probablement, però, les

respostes girarien entorn de la idea d'aprendre: per aprendre a viure, per adquirir coneixements, per guanyar-me la vida... En resum, per créixer com a persones. I com respon l'escola a aquestes peticions? Desenvolupant les intel·ligències, facilitant i ampliant el nivell de coneixements, d'habilitats, transmetent valors, facilitant eines vitals, presentant i iniciant en el camí de

la virtut... Múltiples són les respostes i la seva interpretació. En el fons, l'escola també pretén ajudar a créixer.»

Aquest exercici a partir de les paraules clau aporta reflexió educativa des d'allò que és més essencial. Més encara si es fuig dels imperatius de l'actualitat i de la moda per tal d'anar a fons. No cal veure-hi cap contradicció entre la innovació i la voluntat de dominar el món present i la reflexió pausada i la recerca d'allò essencial i, en conseqüència, menys dominat per aquest present.

L'escola ha de procurar donar resposta a la dimensió intel·lectual sense negligir la dimensió més pròpiament humanitzadora. És aquí on una extensa relació de paraules adquireix un sentit especial: lleialtat, respecte, fidelitat, compromís, compassió, bellesa, espe-

rança, solidaritat, aprenentatge... Es pot repensar el sentit de l'educació tot reivindicant les grans paraules que fan possible l'acció educativa. Convé que els educadors —pares i mares, mestres, catequistes, caps i monitors— hi reflexionin. L'escola i altres marcs educatius poden actuar —i han de fer-ho— com a catalitzadors, ser un lloc de trobada i de diàleg de tota la comunitat educativa. Espai de trobada en què les paraules, acompanyades pel testimoni de vida dels educadors, ajudin a créixer els alumnes perquè esdevinguin persones madures, honestes, competents, lleials... que aprenguin a estimar els altres i a servir la societat, i així també estimar i servir Déu i el seu projecte d'amor. «Tot té el seu moment, sota el cel hi ha un temps per a cada cosa» (Coh 3,1).

ENTREVISTA

Litúrgia de futur

PIERO MARINI

Els dies 16, 17 i 18 d'abril es va celebrar el IV Congrés Litúrgic de Montserrat, que va suposar un moment de reflexió sobre els fonaments i la pràctica de l'acció litúrgica, analitzada en el context i el moment actuals. Mons. Piero Marini, arquebisbe president del Comitè Pontifici per als Congressos Eucarístics Internacionals, mestre de les Celebracions Litúrgiques Pontificies (1987-2007) i amic íntim del papa Joan Pau II, va impartir la ponència «Alguns desafiaments de la reforma litúrgica: records i testimonis», en què va repassar la situació del moviment litúrgic des de 1915, any del primer Congrés de Montserrat.

La reforma litúrgica està acabada?

Es pot afirmar que la reforma en el seu conjunt ha estat fidel a la voluntat dels Pares del Concili Vaticà II i que els principis fonamentals sobre els que està construïda són perennes. Tanmateix, la seva aplicació concreta no podia ni pot ser perfecta, ni conclusa. Per això, l'obra de reforma espera continuar.

Què cal treballar en la pastoral litúrgica?

La pregària eucarística és un dels grans problemes pastorals. Els preveres i els fidels passen de l'ofertori a la comunió a través de la pregària eucarística, que hauria de ser el punt més alt de la celebració; en realitat, és un pont que es fa corrents per arribar a la comunió. Aquest és un gran problema que tenim avui.

Quin és el seu missatge d'esperança?

No hem de repetir simplement les experiències viscudes ja en el passat, i el fet de reexaminar-les ens estimula a tots nosaltres i a l'Església sencera a inclinar-nos davant les necessitats dels homes i les dones del nostre temps per trobar les solucions més adaptades al temps que vivim.

Òscar Bardají i Martín

ACTUALITAT

Corpus Christi a la Catedral de Barcelona

• Jornades Eucarístiques de preparació: dilluns 1, dimarts 2 i dimecres 3 de juny, de 14 a 17.30 h, a la capella de Santa Llúcia (c/ Santa Llúcia), exposició i adoració del Santíssim Sagrament, en unió amb les 40 hores d'adoració continuada al Santíssim Sagrament de l'Arquebisbat de Barcelona.

• Dijous 4 i divendres 5 de juny, de 18 a 19 h, a la capella del Sant Crist de Lepant, Hora Santa amb exposició i adoració del Santíssim Sagrament, benedicció i reserva, i a les 19 h Santa Missa.

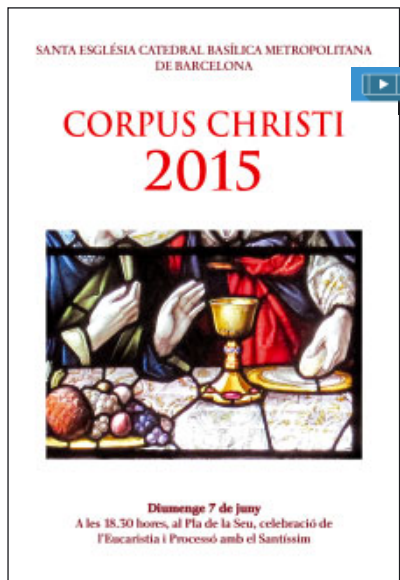
• **Diumenge 7 de juny, Solemnitat del Corpus Christi.** És el dia de la Caritat.

—*Matí*: a les 10 h, cant de Laudes al cor de la catedral. De 8.30 a 13 h, exposició del Santíssim per a l'adoració a la Capella del Sagrament. Benedicció i reserva.

—*Tarda*: a les 18.30 h, celebració de l'Eucaristia presidida pel senyor cardenal, Dr. Lluís Martínez Sistach, al Pla de la Seu i av. Catedral. En acabar, processó amb el Santíssim per la plaça Nova i els carrers Arcs, Portal de l'Àngel, Comtal, Via Laietana, Joaquim Pou i av. Catedral fins al Pla de la Seu, on es donarà la benedicció i es farà la reserva.

El senyor cardenal arquebisbe i el Capítol de la Catedral inviten tots els diocesans a aquests actes.

L'ou com balla serà instal·lat a la font del claustre de la Catedral del dia 3 de juny al 7.

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP MARIA ALIMBAU

«Ríete niño... soledades me quita, cárcel me arranca»

Se llamaba Manolillo. Era hijo de Josefina Manresa y del poeta Miguel Hernández. Su padre estaba en la cárcel. Su esposa se lo llevaba. Él escribió: —«Al octavo mes ríes. / ¡Ríete niño! / Tu risa me hace libre. / Me pones alas. / Soledades me quita. / Cárcel me arranca. / Es tu risa la espada / más victoriosa... / Rival del sol... —» ¡No te derrumbes! / ¡Nunca despiertes! / ¡Ríete siempre!»

—La risa de un niño es inocencia, agradecimiento, don de Dios.
—La risa de un niño puede liberarnos de penas y lágrimas.
—La risa de un niño es gozo, fiesta, alegría!

—Ríete, niño... tu candor, tu sencillez es manantial para beber.
—Ríete, niño... para el verdadero amor nada hay pequeño.
—Ríete, niño... el único que tiene derecho a reír eres tú.

—La risa es comunicativa: distiende, calma, conforta, alegre...
—La risa alivia males: hace olvidar horas bajas, ayuda, sirve...
—Más: si la risa es del propio hijo, nieto o de un familiar... La risa es salud para el cuerpo y para el alma.

Jesús nos dice en el Evangelio: «**Si no os hacéis como niños, no entraréis en el Reino de los Cielos.**»

Lectures missa diària i santoral

1. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Tb 1,1a.2; 2,1-9 / SI 111 / Mc 12,1-12]. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic; sant Ignasi (Íñigo), abat castellà; sant Flor.

2. ■ Dimarts [Tb 2,10-23 / SI 111 / Mc 12,13-17]. Sant Marcel·lí i sant Pere, mrs. romans (s. IV). Sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs. venerats a Girona. Sant Eugeni I, papa (654-657); sants Potí, Blandina i companys, mrs. a Lió.

3. ■ Dimecres [Tb 3,1-11.24-25 / SI 24 / Mc 12,18-27]. St. Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887). St. Isaac, monjo i mr. a Còrdova; St. Justí, mr. a Burgos; Sta. Oliva, verge; St. Joan Grande, rel. Hospitalari; Sta. Clotilde, reina francesa.

4. ■ Dijous [Tb 6,10-11a; 7, 1.9-17; 8,4-10 / SI 127 / Mc 12, 28b-34]. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Francesc Caracciolo, prev., fund. Caracciolins (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i nora, segons la Bíblia.

5. ■ Divendres [Tb 11,5-17 / SI 145 / Mc 12,35-37]. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda. Sant Sanç (Sancho), noi mr. a Còrdova; santa Zenaida, vg.

6. ■ Dissabte [Tb 12,1.5-15.20 / SI: Tb 13,2.6-8 / Mc 12,38-44]. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratencs (Opraem, 1120). St. Artemi, l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.; St. Marcel·lí Champagnat, prev., fund. Gns. maristes (FSM, 1817); St. Bertran d'Aquila, bisbe. Beat Josep M. Peris (1889-1936), nat a Cinctorres, bisbat de Tortosa), mr., rector del Seminari de Barcelona.

7. □ † Diumenge vinent, El Cos i la Sang de Crist (lit. hores: 2a setm.) [Ex 24,3-8 / SI 115 / He 9,11-15 / Mc 14,12-16.22-26]. Sant Robert, abat cistercenc; sants Pere, prev., i Vistremond, monjo, mrs. a Sevilla; beata Anna de Sant Bartomeu, verge carmelitana, de Medina del Campo.

LA SANTÍSSIMA TRINITAT

Lectura del llibre del Deuteronomi

(Dt 4,32-34.39-40)

Moisés digué al poble: «Recorre totes les èpoques que t'han precedit, des del dia que Déu creà l'home sobre la terra, investiga d'un cap a l'altre del cel, a veure si mai ha succeït un fet tan gran com aquest, si mai s'ha sentit dir que un poble hagi escoltat la veu de Déu que li parlés d'enmig del foc, com tu l'has escoltada, i hagi continuat en vida; si mai s'ha sentit dir que cap déu hagi intentat d'anar a treure per a ell un poble que vivia en poder d'un altre, combatent contra l'opressor amb senyals i prodigis, amb mà forta i braç poderós, amb fets esglaiadors i extraordinaris, com el Senyor, el vostre Déu, ho ha fet per vosaltres a Egipte, i vosaltres ho heu vist amb els vostres ulls. Reconeix avui que el Senyor és l'únic Déu: ni dalt al cel ni aquí baix a la terra no n'hi ha d'altre; recorda-ho sempre en el teu cor. Compleix els seus decrets i els seus manaments que jo et dono avui, perquè siguis feliç amb els teus descendents, i visquis molts anys en el país que el Senyor, el teu Déu, et dona per sempre.»

Salm responsorial (32)

R. *Feliç el poble que el Senyor s'ha escollit per heretat.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

La paraula del Senyor ha fet el cel, / amb l'alè de la boca ha creat l'estelada; / a una paraula seva tot començà, / a una ordre d'ell, tot existí. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,14-17)

Germans, tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu. Perquè vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abba, Pare!». Així l'Esperit s'uneix al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu. I si som fills, també som hereus: hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que sofrim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se'n anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l es prosternaren. Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyau-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

Lectura del libro del Deuteronomio

(Dt 4,32-34.39-40)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «Pregunta, pregunta a los tiempos antiguos, que te han precedido, desde el día en que Dios creó al hombre sobre la tierra: ¿hubo jamás, desde un extremo al otro del cielo, palabra tan grande como ésta?; ¿se oyó cosa semejante?; ¿hay algún pueblo que haya oído, como tú has oído, la voz del Dios vivo, hablando desde el fuego, y haya sobrevivido?; ¿algún Dios intentó jamás venir a buscarse una nación entre las otras por medio de pruebas, signos, prodigios y guerra, con mano fuerte y brazo poderoso, por grandes terrores, como todo lo que el Señor, vuestro Dios, hizo con vosotros en Egipto, ante vuestros ojos? Reconoce, pues, hoy y medita en tu corazón, que el Señor es el único Dios, allá arriba en el cielo, y aquí abajo en la tierra; no hay otro. Guarda los preceptos y mandamientos que yo te prescribo hoy, para que seas feliz, tú y tus hijos después de ti, y prolongues tus días en el suelo que el Señor, tu Dios, te da para siempre.»

Salmo responsorial (32)

R. *Dichoso el pueblo que el Señor se escogió como heredad.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

La palabra del Señor hizo el cielo; / el aliento de su boca, sus ejércitos, / porque él lo dijo, y existió, / él lo mandó, y surgió. R.

Los ojos del Señor están puestos en sus fieles, / en los que esperan en su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo; / que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 8,14-17)

Hermanos: Los que se dejan llevar por el Espíritu de Dios, éstos son hijos de Dios. Habéis recibido no un espíritu de esclavitud, para recaer en el temor, sino un espíritu de hijos adoptivos, que nos hace gritar: «¡Abba!» (Padre). Ese Espíritu y nuestro espíritu dan un testimonio concorde: que somos hijos de Dios; y, si somos hijos, también herederos; herederos de Dios y coherederos con Cristo, ya que sufrimos con él para ser también con él glorificados.

✠ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos vacilaban. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado pleno poder en el cielo y en la tierra. Id y haced discípulos de todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; y enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el fin del mundo.»

COMENTARI

IGNASI RICART, CMF

Déu estima el món i les persones

Ens costa parlar de Déu: el lloem, li donem gràcies, li fem peticions de tota mena...; tendim a posar Déu al nostre servei, l'invocuem en les nostres necessitats. Però «Déu m'és feixuga, constant, immensa falta d'ortografia. M'avergonyeixo, perquè, si goso escriure'l, no sé de lletra» (Espriu). «Vaig dir al meu pare: «Parla'm de Déu»; i ell se'm quedà mirant i estimant. Vaig dir a la mare: «Parla'm de Déu»; i la mare em va fer un petó. Vaig dir a la gent: «Parla'm de Déu»; i la gent m'estimà. Vaig dir a Jesús: «Parla'm de Déu»; i Jesús resà el Parnostre» (Miquel Estradé).

La celebració de la solemnitat de la Santíssima Trinitat al final de l'itinerari que va del Nadal al Calvari i de la tomba buida fins a la vinguda de l'Esperit Sant és una invitació a contemplar la història de la salvació que té per protagonista Déu que és U i Trinitat. A la llum del misteri trinitari, tot assoleix el seu sentit. Tot descendeix del Pare per Jesucrist, el seu Fill fet home, gràcies a l'acció de l'Esperit Sant i a la seva presència en els nostres cors. Tot puja al Pare pel seu Fill, en l'Esperit. És aquest el doble moviment, descendent i ascendent, del misteri de la salvació. Déu se'ns manifesta com un Déu que surt d'ell mateix, que estima el món i les persones, que comunica i dialoga amb elles: un Déu veritablement proper que ve a trobar-nos per mitjà del seu Fill i ens fa participants de la seva vida a través de l'Esperit Sant.

Déu no és el gendarme de la nostra vida, sinó el Pare que a través del seu Esperit fa que siguem sempre més fills i hereus, segons el model del seu Fill unigènit Jesús, el Crist. Transformats per l'amor de l'Esperit, les nostres relacions han de ser més filials envers el Pare i més frateres envers el Fill. En l'evangeli d'avui, ens invita a donar testimoniatge d'aquesta experiència: «Aneu a tots els pobles i feu-ne deixebles; bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyau-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

AGENDA

Actes i conferències

Pastoral de la Salut (c/ sant Pau, 101). Dimarts 2 de juny (16-18.30 h), projecció de la pel·lícula *Intocable*, d'Oliver Nakache, presentada per Mn. Joan M. Bajo, delegat de Pastoral de la Salut de la diòcesi de Tortosa i coordinador del SIPS. Cal confirmar assistència, al t. 933 171 597, de 9 a 14 h.

L'Ou com balla. Al claustre de la Basílica de la Puríssima Concepció (c/ Roger de Llúria, 70), del 4 a l'11 de juny. Diumenge 7 de juny, Eucaristia (11 h) i processó pel claustre. Vespres solemnes (19 h). Dijous 4 i diumenge 7 de juny el claustre romandrà obert tot el dia. Info: www.parròquiaconcepciobcn.org

Santuari de la Mare de Déu de l'Ajuda (c/ St. Pere Més Baix, 18). Cada primer dimarts de mes (18.30-19.30 h), pregària amb el grup d'oració del P. Pio de Pietrelcina. El 7 de juny (17.30 h), constitució oficial del nou grup amb la celebració d'una Eucaristia, presidida pel P. Carlos M. Laborde, responsable dels grups internacionals de pregària del P. Pio, de San Giovanni Rotondo.

XXI Cicle de Música per la Solidaritat. Dissabte 6 de juny (21 h), a la pquia. Sant Ramon de Penyafort (rbla. Cata-

lunya, 115), concert n. 4, amb la coral de la Federació Farmacèutica. Organitza: Per l'Altre Cor Cremat de Barcelona-Ajut al 4t Món.

Ordo virtutum, d'Hildegarda de Bingen, monja benedictina. Espectacle de música medieval amb el grup Ardit Ensemble. Diumenge 7 de juny (20 h), al monestir de St. Pere de les Puel·les (c/ Anglí, 55). Info: t. 932 038 915, a/e: www.benedictinessantperepuelles.cat

Vigília de Corpus Christi. Dissabte 6 de juny, de 22 a 24 h. Parròquia de la Mare de Déu dels Àngels (c/ Balmes, 78). Celebració solemne de l'Eucaristia i adoració al Santíssim Sagrament, rès de l'Ofici de Lectures i oració personal. Organitzada per l'Adoració Nocturna de Barcelona (ANE i ANFE), juntament amb la comunitat parroquial.

Pelegrinatges

Pelegrinatge a Terra Santa. Del 22 al 29 de juny, amb el Club+amics de Ràdio Estel i Catalunya Cristiana. Info i reserves: t. 934 092 770, a/e: www.clubmes.cat

Nomenament

P. Agustí Borrell, membre de l'equip internacional dels carmelites descalços. Aquest biblista català ha estat escollit vicari general de l'orde del Car-

mel Descalç durant el capítol general celebrat a Àvila i que ha definit les prioritats d'aquest orde carmelita per als propers sis anys. Agustí Borrell ha estat provincial dels carmelites de Catalunya i Balears.

Distinció

Creu de Sant Jordi a Mn. Josep M. Aragonès i Rebollar. Dilluns 4 de maig es van atorgar les Creus de Sant Jordi 2015 en un acte celebrat al Gran Teatre del Liceu. Entre els guardonats hi ha Mn. Josep M. Aragonès, «en reconeixement al seu compromís cívic i a una activitat espiritual exercida com a representant d'un cristianisme obert, acollidor i arrelat a Catalunya. L'activisme cultural que el distingeix ha contribuït valuosament a la dinamització del municipi de Torrelavit i del Penedès amb diverses iniciatives, moltes de les quals adreçades a infants i joves».

Breus

Parròquia Mare de Déu de Fàtima. El dia 7 de maig, a la parròquia Mare de Déu de Fàtima de Barcelona, es va donar sepultura a les restes mortals de Mn. Joan Tolrà i Borràs, que morí l'any

1989 i fou el fundador de la parròquia. Amb aquest acte es complia una tradició segons la qual el sacerdot que funda una parròquia o una església pot ser inhumat en l'església de la qual fou fundador. Varen concelebrar amb el rector antics vicaris i col·laboradors de Mn. Joan Tolrà.

Nova edició de la Bíblia Catalana Interconfessional. El dimarts 12 de maig, l'Associació Bíblica de Catalunya va presentar la *Bíblia de la Comunitat #BCom*, a la parròquia de Santa Anna. L'acte va comptar, entre d'altres, amb la presència d'Armand Puig, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya i Perico Pastor, autor de les il·lustracions. Aquesta Bíblia, de mida DIN A4, pensada per a les esglésies i per a les famílies, ha estat editada pel Centre de Pastoral Litúrgica i prologada per l'arquebisbe de Tarragona. També es pot trobar través del web del CPL, www.cpl.es

PALABRA Y VIDA

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Contemplatius en medio de nosotros

Los contemplativos viven entre nosotros. Por su estilo de vida los vemos muy poco. Han hecho una opción por el silencio y la oración en su entrega a Dios. La vida de los contemplativos y las contemplativas, es decir, la de los monjes y las monjas de clausura, suscita sorpresa y curiosidad en nuestro ambiente social, tan fuertemente marcado por la secularización. ¿Qué sentido tiene esta vida? Cuando estamos celebrando el quinto centenario del nacimiento de santa Teresa de Jesús, podemos afirmar que la vida de estas personas nos recuerda la primacía que

debería tener Dios en la vida de cada uno de nosotros.

Julien Green, un novelista cristiano, hace años se preguntaba: «¿Cuántas personas hay entre nosotros que hayan experimentado el sentimiento de la presencia de Dios?» Al hombre de hoy, inmerso en la desazón y el ruido, apenas le queda tiempo para probar el gusto sabrosísimo de la oración y de la presencia de Dios en su vida. Sin embargo, hay hombres y mujeres que se sienten llamados a dedicar toda su vida a la oración, al trabajo y a la vida de comunidad en el seno de un monasterio contemplativo. Son per-

sonas que han tomado esta decisión para toda la vida y son muy felices.

En este tiempo nuestro de escasez de vocaciones al sacerdocio y a la vida religiosa activa o apostólica, es muy significativo que no faltan las peticiones de ingreso en la vida de los monasterios. Son jóvenes que aman la vida, son solidarios con los hermanos y están comprometidos en la transformación del mundo. Su vida contemplativa en un monasterio no es de ninguna manera una evasión del mundo, un desentenderse de la sociedad. La vida contemplativa es expresión del amor a Dios y no se puede amar auténticamente a Dios sin amar a la humanidad.

La vida contemplativa realiza plenamente a las personas que han recibido esta vocación, porque Dios llena maravillosamente todos nuestros anhelos. ¿Has visitado alguna vez una comunidad contemplativa? Es una buena experiencia, que interpela y suscita muchas preguntas como éstas: ¿Qué valor damos a Dios en

nuestra vida? ¿Qué relación creemos que existe entre Dios y la creación, entre Dios y la vida? ¿Qué valor damos a la oración y al silencio en nuestra vida personal y familiar?

Los contemplativos y las contemplativas son muy necesarios para la Iglesia y para la sociedad. Aunque parece una paradoja, estas personas que han dejado el mundo son muy solidarias y están muy cerca de las necesidades eclesiales y de las inquietudes, las tristezas y los sufrimientos de los hombres y las mujeres, sus hermanos. Son personas que viven con los ojos puestos en Jesucristo y con el corazón abierto a las necesidades de los hermanos. Nos llevan a todos en su oración y en su impetración ante Dios. Este domingo dedicado a la Santísima Trinidad, la Iglesia nos propone recordar a estas personas que rezan y nos muestran la primacía que Dios debe tener en la vida de todos los cristianos.

